31990L0415

SMĚRNICE RADY
ze dne 27. července 1990,
kterou se mění příloha II směrnice 86/280/EHS o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS

(90/415/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 130s této smlouvy,

s ohledem na směrnici Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství [1] a zejména na články 6 a 12 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Komise [2],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [3],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [4],

vzhledem k tomu, že za účelem ochrany vodního prostředí Společenství před znečišťováním některými nebezpečnými látkami zavádí článek 3 směrnice 76/464/EHS systém předem udělených povolení, která stanoví pro vypouštění látek emisní normy ze seznamu I přílohy této směrnice; že článek 6 téže směrnice požaduje stanovení mezních hodnot pro tyto emisní normy a rovněž jakostních cílů pro vodní prostředí zasažené vypouštěním těchto látek;

vzhledem k tomu, že se od členských států vyžaduje uplatňování mezních hodnot s výjimkou případů, kdy mohou použít jakostní cíle;

vzhledem k tomu, že směrnice 86/280/EHS [5] ve znění směrnice 88/347/EHS [6] bude na návrh Komise pozměňována a doplňována v souladu s vývojem vědeckých poznatků zejména o toxicitě, persistenci a akumulaci zmíněných látek v živých organismech a sedimentech nebo v případě zdokonalení nejlepších dostupných technických prostředků; že za tímto účelem je nutné doplnit v tomto smyslu danou směrnici o ustanovení o dalších nebezpečných látkách a pozměnit obsah přílohy II;

vzhledem k tomu, že článek 5 směrnice 86/280/EHS stanoví, že v případě určitých významných zdrojů znečišťování těmito látkami, jiných než jsou zdroje podléhající mezním hodnotám Společenství nebo vnitrostátním emisním normám, budou připraveny zvláštní programy k zamezení tohoto znečišťování;

vzhledem k tomu, že malá vypouštění podléhající ustanovením článku 5 směrnice 86/280/EHS mohou být vyňata z působnosti článku 3 směrnice 76/464/EHS;

vzhledem k tomu, že podle kritérií stanovených ve směrnici 76/464/EHS se na 1-2-dichlorethan, trichlorethylen, perchlorethylen a trichlorbenzen vztahuje směrnice 86/280/EHS,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha II směrnice 86/280/EHS se mění v souladu s přílohou této směrnice.

---

(1) Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23.
(2) Úř. věst. C 253, 29.9.1988, s. 4.
(3) Úř. věst. C 96, 17.4.1989, s. 188.
(4) Úř. věst. C 23, 30.1.1989, s. 4.
(5) Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 16.
(6) Úř. věst. L 158, 25.6.1988, s. 35.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18 měsíců ode dne jejího oznámení ([1]). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 27. července 1990.

Za Radu

předseda

R. RUBBI

([1]) Tato směrnice byla oznámena členským státům dne 31. července 1990.

PŘÍLOHA

ZMĚNY PŘÍLOHY II SMĚRNICE 86/280/EHS

1. Pod titul se doplňují nové body, které znějí:

„8. Pro 1,2-dichlorethan (EDC)
9. Pro trichlorethylen (TRI)
10. Pro tetrachlorethylen (PER)
11. Pro trichlorbenzen (TCB)“.

2. Připojují se tato část:

„VIII: **Zvláštní ustanovení pro 1,2-dichlorethan (EDC) (č. 59)** (*)

č. CAS 107-06-2

(*) Článek 5 směrnice 86/280/EHS se uplatní zejména pro EDC, který se používá jako rozpouštědlo mimo výrobní nebo zpracovatelské závody, pokud je roční vypouštěné množství menší než 30 kg. Tak malá vypouštění mohou být vyňata z působnosti článku 3 směrnice 76/464/EHS. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 směrnice 86/280/EHS zavedou členské státy zvláštní programy nejpozději do 1. ledna 1993. Současně sdělí jejich obsah Komisi.

Část A (59): Mezní hodnoty emisních norem ([1])

Typ průmyslového závodu ([2]) ([3])	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako		Musí být splněna do
		hmotnost (g/t) ([4])	koncentrace (mg/l) ([5])	
a) pouze výroba 1,2-dichlorethanu (bez dalšího zpracování a používání v tomtéž místě)	měsíční	4	2	1. 1. 1993
		2,5	1,25	1. 1. 1995
	denní	8	4	1. 1. 1993
		5	2,5	1. 1. 1995
b) výroba 1,2-dichlorethanu včetně zpracování a používání v tomtéž místě, kromě oboru e) ([6]) ([7])	měsíční	12	6	1. 1. 1993
		5	2,5	1. 1. 1995
	denní	24	12	1. 1. 1993
		10	5	1. 1. 1995
c) zpracování 1,2-dichlorethanu na jiné látky než je vinylchlorid ([8])	měsíční	2,5	1	1. 1. 1993
	denní	5	2	1. 1. 1995
d) užívání 1,2-dichlorethanu k odmašťování kovů (v jiných místech než v oborech b) ([9])	měsíční	–	0,1	1. 1. 1993
	denní	–	0,2	1. 1. 1995
e) užívání 1,2-dichlorethanu při výrobě iontoměničů ([10])	měsíční	–	–	–
	denní	–	–	–

(1) Vzhledem k těkavosti EDC a za účelem zajištění souladu s čl. 3 odst. 6 směrnice 86/280/EHS vyžadují členské státy dodržení mezních hodnot i směrem proti proudu od dotyčného závodu v případě postupů zahrnujících směšování odpadních vod obsahujících EDC při volném přístupu vzduchu; přitom zajistí, že se náležitě vezmou v úvahu veškeré pravděpodobně znečištěné vody.

(2) Výrobní kapacita čistého EDC zahrnuje frakci EDC, která není krakována v jednotce výroby vinylchloridu (VC) spojené s výrobní jednotkou EDC a která je recyklována do provozu čištění EDC v závodu.
Výrobní nebo zpracovatelská kapacita je úředně povolená kapacita nebo v případě, že povolení chybí, nejvyšší roční vyrobené nebo zpracované množství po čtyři roky předcházející udělení nebo přezkoumání povolení. Úředně povolená výrobní kapacita by se neměla příliš lišit od skutečné výroby.

(3) Zjednodušený monitorovací postup bude zaveden tehdy, pokud vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

(4) Tyto mezní hodnoty se vztahují na:

— tunu výrobní kapacity čistého EDC v oborech a) a b),

— tunu zpracovatelské kapacity EDC v oboru c).
Překročí-li však v případě oboru b) kapacita zpracování výrobní kapacitu, uplatní se mezní hodnoty na celkovou kapacitu výroby i jiného užívání. Nachází-li se několik závodů v jednom místě, uplatní se mezní hodnoty pro závody jako celek.

(5) Aniž jsou dotčena ustanovení části A bodu 4 přílohy I, vztahují se nejvýše přípustné koncentrace na následující referenční objemy:

— 2 m^3/t výrobní kapacity čistého EDC pro obor a),

— 2,5 m^3/t výrobní kapacity čistého EDC pro obor b),

— 2,5 m^3/t zpracovatelské výrobní kapacity EDC pro obor c).

(6) Mezní hodnoty zahrnují veškeré vnitřní difúzní úniky a EDC používaný jako rozpouštědlo v rámci výrobního závodu; tímto se zajistí snížení vypouštění EDC o více než 99 %.
Spojení nejlepší dostupné technologie a zamezení jakýmkoliv vnitřním únikům však umožní dosažení většího snížení než 99,9 %.
Na základě zkušeností získaných při používání současných opatření předloží Komise ve vhodné době Radě návrhy na stanovení přísnějších mezních hodnot, které by měly vstoupit v platnost od roku 1998.

(7) Pokud se členský stát domnívá, že z důvodu spojení výroby EDC s výrobou dalších chlorovaných uhlovodíků pravděpodobně nevyhoví výroba EDC těmto mezním hodnotám do 1. ledna 1993, musí to sdělit Komisi do 1. ledna 1991. Programy snižování vypouštění EDC, které umožní dosažení mezních hodnot do 1. ledna 1997, budou předloženy Komisi nejpozději do 31. prosince 1993. Mezitím bude dodržována od 1. ledna 1993 následující mezní hodnota:

— 40 g EDC/t výrobní kapacity čistého EDC (měsíční a denní průměr).
Mezní hodnota vyjádřená jako koncentrace se odvozuje na základě objemu vody vypouštěné z příslušného závodu.

(8) Týká se zejména výroby následujících látek: ethylendiaminu, ethylenpolyaminu, 1,1,1-trichlorethanu, trichlorethylenu, a perchlorethylenu.

(9) Tyto mezní hodnoty se uplatní pouze pro závody, které při vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

(10) V současné době není možno stanovit mezní hodnoty pro tento obor. Rada stanoví tyto hodnoty později na návrh Komise. Do té doby budou členské. státy uplatňovat vnitrostátní emisní normy podle části A bodu 3 přílohy I.

Část B (59): Jakostní cíle

Prostředí	Jakostní cíl (µg/l)	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody Vody v ústí řek Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek Teritoriální vody	10	1. 1. 1993

Komise porovná výsledky monitorování s indikační koncentrací 2,5 µg/l podle čl. 13 odst. 1 třetí odrážky směrnice 76/464/EHS.

Komise znovu prověří jakostní cíle do roku 1998 na základě zkušeností získaných při uplatňování současných opatření.

Část C (59): Referenční metoda stanovení

1. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení přítomnosti 1,2-dichlorethanu v odpadních vodách a ve vodním prostředí, je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po extrakci vhodným rozpouštědlem nebo plynová chromatografie po izolaci metodou „čištění a zachycení (purge and trap)" se zachycováním v hluboce chlazeném kapilárním kondenzátoru. Mez stanovení je 10 µg/l pro odpadní vody a 1 µg/l pro vodní prostředí.

2. Správnost a přesnost metody musí být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení.

3. Členské státy mohou až do přijetí obecné směrnice o rozpouštědlech stanovovat koncentraci EDC ve vztahu k množství AOX, EOX nebo VOX, pokud předem ujistí Komisi, že tyto metody vykazují rovnocenné výsledky.

   Dotčené členské státy budou pravidelně určovat vzájemnou vazbu mezi koncentrací EDC a použitým ukazatelem.

IX. **Zvláštní ustanovení pro trichlorethylen (TRI) (č. 121)** (*)

č. CAS 79-01-6

(*) Článek 5 směrnice 86/280/EHS se uplatní zejména pro TRI, který se používá jako rozpouštědlo pro suché čištění, pro odstraňování mastnot a pachů a k odmašťování kovů, pokud je roční vypouštěné množství menší než 30 kg. Tak malá vypouštění mohou být vyňata z působnosti požadavků článku 3 směrnice 76/464/EHS. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 směrnice 86/280/EHS musí členské státy zavést zvláštní programy nejpozději do 1. ledna 1993. Současně sdělí jejich obsah Komisi.

Část A (121): Mezní hodnoty emisních norem (1)

Typ průmyslového závodu (2)	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako		Musí být splněna do
		hmotnost (g/t) (3)	koncentrace (mg/l) (4)	
a) výroba trichlorethylenu (TRI) a perchlorethylenu (PER)	měsíční	10	2	1. 1. 1993
		2,5	0,5	1. 1. 1995
	denní	20	4	1. 1. 1993
		5	1	1. 1. 1995
b) užití TRI k odmašťování kovů (5)	měsíční		0,1	1. 1. 1993
	denní		0,2	1. 1. 1995

(1) Vzhledem k těkavosti trichlorethylenu a za účelem zajištění souladu s čl. 3 odst. 6 směrnice 86/280/EHS budou členské státy vyžadovat dodržení mezních hodnot i směrem proti proudu od dotyčného závodu v případě postupů zahrnujících směšování odpadních vod obsahujících trichlorethylen při volném přístupu vzduchu; přitom musí zajistit, aby se náležitě vzaly v úvahu veškeré pravděpodobně znečištěné vody.

(2) Zjednodušený monitorovací postup bude zaveden, pokud vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

(3) Mezní hodnoty vypouštění TRI pro obor a) se vztahují na celkovou výrobní kapacitu TRI + PER.
Pro stávající závody užívající proces dehydrochlorace tetrachlorethanu se výrobní kapacita rovná kapacitě výroby TRI-PER, přičemž poměr výroby TRI-PER se bere jako jedna třetina.
Výrobní nebo zpracovatelská kapacita je úředně povolená kapacita nebo v případě, že povolení chybí, nejvyšší roční vyrobené nebo zpracované množství po čtyři roky předcházející udělení nebo přezkoušení povolení. Úředně povolená výrobní kapacita by se neměla příliš lišit od skutečné výroby.

(4) Aniž jsou dotčena ustanovení části A bodu 4 přílohy I, vztahují se nejvýše přípustné koncentrace na následující referenční objem:

— 5 m^3/t výroby TRI + PER pro obor a).

(5) Tyto mezní hodnoty se uplatní pouze pro závody, které při vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

Část B (121): Jakostní cíle

Prostředí	Jakostní cíl (µg/l)	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody Vody v ústí řek Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek Teritoriální vody	10	1. 1. 1993

Komise porovná výsledky monitorování podle čl. 13 odst. 1 třetí odrážky směrnice 76/464/EHS s indikační koncentrací 2,5 µg/l.

Komise znovu prověří jakostní cíle roku 1998 na základě zkušeností získaných při uplatňování současných opatření.

Část C (121): Referenční metoda stanovení

1. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení přítomnosti trichlorethylenu (TRI) v odpadních vodách a ve vodním prostředí, je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po extrakci vhodným rozpouštědlem.

   Mez stanovení je 10 µg/l pro odpadní vody a 0,1 µg/l pro vodní prostředí.

2. Správnost a přesnost metody musí být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení.

3. Členské státy mohu až do přijetí obecné směrnice o rozpouštědlech stanovovat koncentraci TRI ve vztahu k množství AOX, EOX nebo VOX, pokud předem ujistí Komisi, že tyto metody vykazují rovnocenné výsledky.

   Dotyčné členské státy budou pravidelně určovat vzájemnou vazbu mezi koncentrací TRI a použitým ukazatelem.

X. **Zvláštní ustanovení pro perchlorethylen (PER) (č. 111)** (*)

Č. CAS 127-18-4

(*) Článek 5 této Směrnice se uplatní zejména pro PER, který se používá jako rozpouštědlo pro suché čištění, pro odstraňování mastnot a pachů a k odmašťování kovů, pokud je roční vypouštěné množství menší než 30 kg. Tak malá vypouštění mohou být vyňata z působnosti požadavků článku 3 směrnice 76/464/EHS. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 směrnice 86/280/EHS musí členské státy zavést zvláštní programy nejpozději do 1. ledna 1993. Současně sdělí jejich obsah Komisi.

Část A (111): Mezní hodnoty emisních norem (1)

Typ průmyslového závodu (2)	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako		Musí být splněna do
		hmotnost (g/t) (3)	koncentrace (mg/l) (4)	
a) výroba trichlorethylenu (TRI) a perchlorethylenu (PER) (TRI-PER procesy)	Měsíční	10	2	1. 1. 1993
		2,5	0,5	1. 1. 1995
	denní	20	4	1. 1. 1993
		5	1	1. 1. 1995
b) výroba tetrachlormethanu a perchlorethylenu (TETRA-PER procesy)	měsíční	10	5	1. 1. 1993
		2,5	1,25	1. 1. 1995
	denní	20	10	1. 1. 1993
		5	2,5	1. 1. 1995
c) užití PER k odmašťovaní kovů (5)	měsíční	–	0,1	1. 1. 1993
	denní	–	0,2	1. 1. 1995
d) výroba chlorfluoro-uhlovodíků (6)	měsíční	–	–	–
	denní	–	–	–

(1) Vzhledem k těkavosti perchlorethylenu a za účelem zajištění souladu s čl. 3 odst. 6 směrnice 86/280/EHS členské státy vyžadují dodržení mezních hodnot i směrem proti proudu od dotyčného závodu v případě postupů zahrnujících směšování odpadních vod obsahujících perchlorethylen při volném přístupu vzduchu; přitom musí zajistit, že se náležitě vezmou v úvahu veškeré pravděpodobně znečištěné vody.

(2) Zjednodušený monitorovací postup bude, pokud vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

(3) Mezní hodnoty vypouštění PER pro obory a) a b) se vztahují buď na celkovou výrobní kapacitu TRI + PER, nebo na celkovou výrobní kapacitu TETRA + PER.
Výrobní nebo zpracovatelská kapacita je úředně povolená kapacita nebo v případě, že povolení chybí, nejvyšší roční vyrobené nebo zpracované množství po čtyři roky předcházející udělení nebo přezkoušení povolení. Úředně povolená výrobní kapacita by se neměla příliš lišit od skutečné výroby.

(4) Aniž jsou dotčena ustanovení části A bodu 4 přílohy I, vztahují se nejvýše přípustné koncentrace na následující referenční objemy:
— 5 m^3/t výroby TRI + PER pro obor a),
— 2 m^3/t výroby TETRA + PER pro obor b).

(5) Tyto mezní hodnoty se uplatní pouze pro závody, které při vypouštění nepřekročí 30 kg za rok.

(6) V současné době není možno stanovit mezní hodnoty pro tento obor. Rada stanoví tyto hodnoty později na návrh Komise. Do té doby budou členské. státy uplatňovat vnitrostátní emisní normy podle části A bodu 3 přílohy I.

Část B (111): Jakostní cíle

Prostředí	Jakostní cíl (µg/l)	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody Vody v ústí řek Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek Teritoriální vody	10	1. 1. 1993

Komise porovná výsledky monitorování podle čl. 13 odst. 1 třetí odrážky směrnice 76/464/EHS s indikační koncentrací 2,5 µg/l.

Komise znovu prověří jakostní cíle do roku1998 na základě zkušeností získaných při uplatňování současných opatření.

Část C (111): Referenční metoda stanovení

1. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení přítomnosti perchlorethylenu PER v odpadních vodách a ve vodním prostředí, je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po extrakci vhodným rozpouštědlem.

   Mez stanovení je 10 µg/l pro odpadní vody a 0,1 µg/l pro vodní prostředí.

2. Správnost a přesnost metody musí být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení.

3. Členské státy mohu až do přijetí obecné směrnice o rozpouštědlech stanovovat koncentraci PER ve vztahu k množství AOX, EOX nebo VOX, pokud předem ujistí Komisi, že tyto metody vykazují rovnocenné výsledky.

   Dotyčné členské státy budou pravidelně určovat vzájemnou vazbu mezi koncentrací PER a použitým ukazatelem.

XI. **Zvláštní ustanovení pro trichlorbenzen** (*) **(TCB) (č. 117, 118)** (**)

(*) Článek 5 směrnice 86/280/EHS se uplatní zejména pro TCB, který se používá jako rozpouštědlo a pomocné činidlo při barvení v textilním průmyslu nebo jako složka transformátorových olejů až do přijetí zvláštních předpisů Společenství v této záležitosti. Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 směrnice 86/280/EHS zavedou členské státy zvláštní programy nejpozději do 1. ledna 1993. Současně je sdělí Komisi.

(**) TCB se může vyskytovat jako jeden ze tří následujících izomerů:

— 1,2,3-TCB — (CAS 87-61-6),

— 1,2,4-TCB — (CAS 120-82-1) (č. 118),

— 1,3,5 TCB — (CAS 180-70-3).

Technický TCB (č. 117 seznamu EHS) je směs těchto tří izomerů s převahou 1,2,4-TCB a může obsahovat i malá množství dichlorbenzenu a tetrachlorbenzenu.

Tato ustanovení se vždy vztahují na celkový TCB (součet tří izomerů).

Část A (117, 118): Mezní hodnoty emisních norem

Ujednání: Časem nesmí docházet k významnému přímému či nepřímému zvyšování znečištění vyvolaného vypouštěním TCB a ovlivňujícího koncentrace v sedimentech, tělech měkkýšů, korýšů nebo ryb.

Typ průmyslového závodu	Typ průměrné hodnoty	Mezní hodnota vyjádřená jako		Musí být splněna do
		hmotnost (g/t) (1)	koncentrace (mg/l) (2)	
a) výroba TCB dehydrochlorací HCH a zpracování TCB	měsíční	25	2,5	1. 1. 1993
		10	1	1. 1. 1995
	denní	50	5	1. 1. 1993
		20	2	1. 1. 1995
b) výroba a zpracování chlorbenzenů chlorací benzenu (3)	měsíční	5	0,5	1. 1. 1993
		0,5	0,05	1. 1. 1995
	denní	10	1	1. 1. 1993
		1	0,1	1. 1. 1995

(1) Mezní hodnoty vypouštění TCB (součet tří izomerů) se vztahují na:

— celkovou výrobu TCB v oboru a),

— celkovou výrobní nebo zpracovatelskou kapacitu monobenzenů a dichlorbenzenů v oboru b).

Výrobní nebo zpracovatelská kapacita je úředně povolená kapacita, nebo v případě, že povolení chybí, nejvyšší roční vyrobené nebo zpracované množství po čtyři roky předcházející udělení nebo přezkoušení povolení. Úředně povolená výrobní kapacita by se neměla příliš lišit od skutečné výroby.

([2]) Aniž jsou dotčena ustanovení části A bodu 4 přílohy I, vztahují se nejvýše přípustné koncentrace na následující referenční objemy:

— 10 m^3/t vyrobeného nebo zpracovaného objemu TCB pro obor a),

— 10 m^3/t vyrobeného nebo zpracovaného objemu monobenzenů a dichlorbenzenů pro obor b).

([3]) Pro stávající závody vypouštějící do 1. ledna 1995 méně než 50 kg TCB ročně odpovídají mezní hodnoty, které mají být splněny k tomuto datu, polovině mezních hodnot splněných od 1. ledna 1993.

Část B (117, 118): Jakostní cíle

Ujednání: Koncentrace TCB v sedimentech, tělech měkkýšů, korýšů nebo ryb se nesmí časem významně zvyšovat.

Prostředí	Jakostní cíl (µg/l)	Musí být splněn do
Vnitrozemské povrchové vody Vody v ústí řek Vnitřní pobřežní vody jiné než vody v ústí řek Teritoriální vody	0,4	1. 1. 1993

Komise porovná výsledky monitorování podle čl. 13 odst. 1 třetí odrážky směrnice 76/464/EHS s indikační koncentrací 0,1 µg/l.

Komise znovu prověří jakostní cíle do roku1998 na základě zkušeností získaných při uplatňování současných opatření.

Část C (117, 118): Referenční metoda stanovení

1. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení přítomnosti TCB v odpadních vodách a ve vodním prostředí, je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po extrakci vhodným rozpouštědlem. Mez stanovení je samostatně pro každý izomer 1 µg/l pro odpadní vody a 10 ng/l pro vodní prostředí.

2. Referenční metoda stanovení, která má být použita pro stanovení přítomnosti TCB v sedimentech a organizmech je plynová chromatografie s detektorem elektronového záchytu po vhodné úpravě vzorků. Mez stanovení je samostatně pro každý izomer 1 µg/kg sušiny.

3. Členské státy stanovují až do přijetí obecné směrnice o rozpouštědlech koncentraci TCB ve vztahu k množství AOX, EOX nebo VOX, pokud předem ujistí Komisi, že tyto metody vykazují rovnocenné výsledky.

   Dotyčné členské státy budou pravidelně určovat vzájemnou vazbu mezi koncentrací TCB a použitým ukazatelem.

4. Správnost a přesnost metody musí být ± 50 % při koncentraci odpovídající dvojnásobku hodnoty meze stanovení.